KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 30. JUNI 1983 [1]

Henri de Compte
mod Europa-Parlamentet

Sag 122/83 R

Sammendrag

Foreløbige forholdsregler — udsættelse af fuldbyrdelse — betingelser — begæring om udsættelse af en disciplinærsag under henvisning til krænkelse af retten til forsvar — den pågældendes mulighed for at gøre de påberåbte proceduremangler gældende for disciplinærrådet — ikke grundlag for at udsætte sagen

(Procesreglementet, art. 83, stk. 2)

I sag 122/83 R

HENRI DE COMPTE, forhenværende regnskabsfører og chef for Europa-Parlamentets afdeling »Kasse og bogholderi«, ved advokat Gaston Vogel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på advokat Vogels kontor, 5, rue C.-M.-Spoo,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET, ved chefen for afdelingen for juridiske og administrative spørgsmål, M. Peter som befuldmægtiget, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på advokat Bonn's kontor, 22, Côte d'Eich,

sagsøgt,

1 — Processprog: Fransk.

angående en begæring om udsættelse af den disciplinærsag, som er indledt mod sagsøgeren,

har

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING, som præsident, jfr. procesreglementets artikler 96, stk. 1, 85, stk. 2, og 11, stk. 2,

afsagt følgende

KENDELSE

Sagens faktiske omstændigheder og baggrund

1. For så vidt angår baggrunden for nærværende sag, henvises til kendelserne afsagt den 22. november 1982 og 13. december 1982 i sag 293/82 R mellem de samme parter.

2. Det fremgår af sagen, at Parlamentet efter afsigelsen af disse kendelser besluttede at hæve den disciplinærsag, som forinden var indledt mod sagsøgeren, og at iværksætte en ny sag imod ham. Forinden var de Compte blevet hørt den 28. januar 1983 i overensstemmelse med tjenestemandsvedtægtens artikel 85, stk. 2. Efter denne høring formulerede Parlamentet de klagepunkter, som blev gjort gældende over for ham, og forelagde på ny sagen for disciplinærrådet.

3. Det fremgår af parternes udtalelser, at nedsættelsen af disciplinærrådet ikke længere er omtvistet. Ved skrivelse af 20. maj 1983 anmodede sagsøgeren imidlertid Parlamentet om at sætte disciplinærsagen i bero på resultatet af en administrativ undersøgelse, som var blevet anordnet af budgetkontroludvalget. Parlamentets formand afslog denne begæring ved skrivelse af 7. juni 1983, hvori det anførtes, at arbejdsopgaverne i et parlamentsudvalg er uden forbindelse med den i tjenestemandsvedtægten fastsatte fremgangsmåde i disciplinærsager.

4. Efter at sagsøgeren havde modtaget tilsigelse til at give møde for disciplinærrådet den 1. juli 1983, anlagde han den 29. juni 1983 en sag med påstand om, dels at disciplinærsagen skulle ophæves, for så vidt som den byggede på en række klagepunkter, der vedrørte en bestemmelse i en forordning, som var ophævet, og derfor ikke eksisterede, dels at den ovennævnte skrivelse, hvorved Parlamentets formand havde afslået sagsøgerens begæring om udsættelse af disciplinær-

sagen, så længe resultatet af den administrative undersøgelse ikke forelå, var ugyldig. I et supplerende indlæg, indgivet den 30. juni 1983, anførte sagsøgeren endvidere, at Parlamentet havde nægtet ham enhver adgang til bogholderiafdelingen. Han anførte, at en fortsættelse af disciplinærsagen under disse omstændigheder ville indebære en alvorlig krænkelse af hans ret til forsvar.

5. Samtidig med anlæggelsen af hovedsagen har sagsøgeren i henhold til procesreglementets artikel 83 indgivet begæring om udsættelse af den verserende disciplinærsag.

6. Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 30. juni 1983, og nærværende kendelse er afsagt mundtligt ved afslutningen af dette retsmøde.

Præmisser

Formaliteten

7 Begæringen om en foreløbig forholdsregel giver umiddelbart anledning til nogle bemærkninger om begæringens antagelse til realitetsbehandling. Det forekommer nemlig tvivlsomt, om skrivelsen af 7. juni 1983, hvorved Parlamentets formand afslog sagsøgerens anmodning om udsættelse af disciplinærsagen, kan anses som en akt, der indeholder et klagepunkt, jfr. tjenestemandsvedtægtens artikel 91. Denne skrivelse er et led i en disciplinærsag, som Parlamentet har indledt, og det er tvivlsomt, om Domstolen kan gribe ind i gennemførelsen af denne sag, førend den er blevet afsluttet med en endelig afgørelse vedrørende det materielle spørgsmål. I denne forbindelse henvises til kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. juli 1981 og til Domstolens dom af 11. november 1981 i de forenede sager 60 og 190/81, IBM mod Kommissionen (Sml., s. 1857 og 2639), som, om end de omhandlede et andet emne, ikke er uden en vis lighed med denne sag fra et processuelt synspunkt.

8 Da afgørelsen af dette problem afhænger, om hovedsagen findes at kunne antages til realitetsbehandling, og henset til at der kan tages stilling til denne sag på andet grundlag, forekommer det ikke nødvendigt på forhånd at tage stilling til dette formalitetsspørgsmål.

Den begærede udsættelse

9 I henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, skal den, der indgiver begæring om foreløbige forholdsregler, angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed; desuden skal nødvendigheden af den begærede foreløbige forholdsregel forekomme umiddelbart berettiget af faktiske og retlige grunde.

10 Det må anerkendes, at der i denne sag foreligger uopsættelighed i betragtning af, at sagsøgeren er blevet tilsagt til at give møde for disciplinærrådet med en kort frist, samt henset til hans interesse i at afklare sin retsstilling inden dette tidspunkt.

11 Der skal herefter tages stilling til, om begæringen om udsættelse af disciplinærsagen umiddelbart forekommer berettiget.

12 Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, dels at der er sket et retsstridigt indgreb i hans ret til forsvar, idet Parlamentet har nægtet ham adgang til bogholderiafdelingen samt iværksat disciplinærsagen, førend udfaldet af den verserende administrative undersøgelse foreligger, dels at disciplinærsagen savner retlig hjemmel, da den vedrører en bestemmelse i en forordning, som er ophævet, og derfor ikke eksisterer.

13 Det bemærkes herved, at sagsøgeren har mulighed for at fremføre sine indsigelser for disciplinærrådet, og at det på dette trin tilkommer rådet at bedømme, om indsigelserne er væsentlige og velbegrundede. Det bemærkes endvidere, at den afgørelse, som måtte blive truffet som afslutning på disciplinærsagen, vil kunne indbringes for Domstolen i henhold til bestemmelserne i tjenestemandsvedtægten.

14 Det fremgår heraf, at sagsøgeren under den i henhold til vedtægten gennemførte disciplinærforfølgning har den fornødne retsbeskyttelse, for så vidt angår retten til forsvar, og der er herefter intet grundlag for den foreløbige forholdsregel, som han har begæret.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING, som præsident, jfr. procesreglementets artikler 96, stk. 1, 85, stk. 2, og 11, stk. 2:

1. **Begæringen om udsættelse af den disciplinærsag, som Europa-Parlamentet har iværksat over for sagsøgeren, tages ikke til følge.**

2. **Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 30. juni 1983.

For justitssekretæren

J. A. Pompe

Assisterende justitssekretær

P. Pescatore

Formand for anden afdeling som præsident